

PŘEMĚNA SEXUÁLNÍ ENERGIE

Přitažlivost mezi muži a ženami

Vybráno ze Satsangu 19.2.2007

.....

Óm Šrī Paramátmane Namaha

Když jste schopni se osvobodit od tužeb pouhou silou své mysli, nemusíte se pouštět do žádných experimentů. Nezvádnete-li to, vydáte se za stejným cílem cestou zkušenosti.

Jednou se kdosi na satsangu ptal Svámí Ramsukhdasdžiho, zda musí každý vstoupit do manželského svazku. Světec mu odpověděl, že ti kteří jsou schopni osvobodit se od přitažlivosti opačného pohlaví kontemplací a duchovními metodami, vstupovat do manželství nemusí. Manželství je pro ty, kteří toho schopni nejsou.

Následovala další otázka: „Existuje ještě nějaká další třetí cesta?“

„Mohou být i jiné alternativy, záleží na osobnosti člověka a okolnostech. Cílem je osvobození od tohoto pouta. Manželství například ztrácí smysl, pokud jste nevěrní. Přejete-li si opravdu upřímně osvobodit se od mužsko-ženské přitažlivosti a snažíte se pro to, co nejvíce udělat, můžete cíle dosáhnout, aniž byste museli vstupovat do manželství. Záleží na osobních i kulturních okolnostech. Důležité jsou vaše vnitřní motivy.“

Někdo položil Svámímu další otázku: „Ale kam by svět přišel, pane, kdyby se lidé přestali vdávat a ženit?“

Na to Svámí Ramsukhdasdzi odpověděl: „Nedělejte si starosti se světem, ale zaměřte se raději na své vlastní problémy. Svět nestojí na vás. O svět se stará Bůh, tak za Něj nepřebírejte zodpovědnost. Zabývejte se tím, abyste nepromarnili čas, než se přiblíží váš poslední den. Snažte se do té doby vykonat, co máte.“

Touhy nejde nikdy plně naplnit, jediným cílem je naprosté osvobození se od nich. Uspokojení touhy a osvobození se od touhy jsou dvě zcela rozdílné věci. Skoncování s touhou je něco jiného než její naplnění. Naše touhy nás nikdy nemohou dovést k plné spokojenosti. I když se nám podaří svou tendenci realizovat a prožijeme na chvíli určité uspokojení, touha nás zanedlouho žene do opakování téhož.

Dosáhne-li vaše vědomí úplnosti, všechny touhy odpadnou. Pokud se vědomí dostává ve stavu samádhi na úroveň božské Pravdy, touhy pak zcela ztrácejí svůj význam. Postupně se posunujeme do vyšších úrovní. Naopak, když vědomí zeslábně na velmi nízkou úroveň, člověk se zcela ztrácí ve svých touhách a zapomíná na sebe i na mravní zásady.

Přitažlivost mezi muži a ženami bývá považována za jednu z nejsilnějších tužeb nebo dokonce za tu ze všech nejsilnější. Proto je zapotřebí tuto oblast lidského života nějak společensky usměrňovat. K tomu slouží instituce manželství, popřípadě partnerství, v nichž by mělo jít o vzájemnou věrnost. Na nejnižší úrovni vědomí se ze

vztahů zcela vytrácí láska a zůstává jen žádostivost. Naopak na nejvyšší úrovni vědomí existuje jen láska. Mezi těmito dvěma krajními body se láska mísí s přitažlivostí. Čím níže vědomí sestupuje, tím více ubývá lásky.

Světec je prostoupen pouze Láskou, zatímco u znásilnění se míra vědomí snižuje téměř na nulu. Vědomí nemůže zcela zaniknout, ale když postrádá člověk rozlišovací schopnost a nevidí, co je správné a co špatné, může se dopustit i takového nemravného činu jako je znásilnění. Touha zcela převládne, člověk se propadá pod úroveň lidské rasy a stává se horším než zvíře. Zvířata se přece mezi sebou neznásilňují. Pouze lidé mají tu výjimečnou možnost vystoupat až nahoru k Bohu nebo také klesnout až na samé dno pod zvířecí úroveň, kde jsou zcela ovládáni svými vášněmi.

Proto tolik zdůrazňuji, že by se měly touhy nahradit smyslem pro povinnost. Zaměřujeme-li se na to, co je správné udělat, touhy zcela ustupují do pozadí a nezáleží na tom, co se nám líbí a co ne: „Nestarám se o to, jestli je mi to příjemné. Prostě vím, že musím jednat právě takto.“

.....